

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Bethanien.

Citation: Richardt, Chr.: "Bethanien.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt02-shoot-workid78653.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Bethanien.

Paa Oliebjergets jevne Skrænt,
mod Middagssolens Straaler vendt,
Du hænger som en Rede;
ej som en Rovfugls, vild og styg,
men som en Svalerede tryg,
den Alle gjerne frede.

Som den Du klinet er af Leer,
men over Dig det blomstersneer,
ja fast det blomsterlyner,
saatidt Granatens Lueblad
med Mandelblomsten følges ad
i hulde Sommersyner.

Kom, gamle Pilgrim, hvil Dig her!
her hvilte Han fra Vandrefærd,
hvis Fodspor Du vil træde;
og Bjerget her, hvor Jesu Ven
i Klippegraven lagdes hen,
det Bjerg saae Jesus græde.

Paa sligt et løvrigt Klippesprang
har Martha staaet mangan Gang
med Haanden over Brynet;
og øjned hun ham langvejsfra,
hvor ivrig har hun sprunget da,
at faae sit Bord forsynet.

Og i en saadan Urtegaard
Maria har med opløst Haar
196 for Nattens Stjerner jamret
Ak, havde Herren været her,
da laa vist ej vor Broder kjær
saa kold i Klippekamret.

Men nu for Graven Jesus staar.
Han kalder, og den Døde gaar
linklædt af Hulens Mørke;
og snart han sidder med tilbords
som Vidne om et jordisk Ords
guddommelige Styrke.

- Hvi tier Sagnet om de Tre,
om Lazarus og Søstrene,
om deres Smil og Sukke;
mon den, hvem Herren kaldte frem,
var med paa Golgatha blandt dem,
som saae Ham Øjet lukke?

Og mon de drog i Verden ud
med Livets store Naadebud
i stærke, glade Hjerter? -
dog har vist Tanken ofte vendt
tilbage til den stille Skrænt,
hvor de var Jesu Værter.

Det ønsker jeg min bedste Ven,
et Hjem som hint Bethanien,
hvor Herren var som hjemme;
der stænger godt for Døgnets Vind,

men villig lukker Jesus ind
og lytter til hans Stemme.

197

Det frelser ej fra Suk og Savn,
men bæres Alt i Jesu Navn,
da er der Fred i Graaden;
og selv om Døden isne vil,
den lukker kun et Øje til,
den lukker op for Naaden.